

בש"פ 4106/14 - מדינת ישראל נגד יחזקאל גבריאל זוננשוילי

בבית המשפט העליון

בש"פ 4106/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: יחזקאל גבריאל זוננשוילי

בקשה להארכת מעצר שנייה מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ח בסיון התשע"ד (16.6.2014)

בשם המבקשת: עו"ד עידית פרג'ון

בשם המשיב: עו"ד אייל שמחוני

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 25.6.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 56235-06-13, לפי המוקדם.

1. נגד המשיב ושלושה נאשמים נוספים הוגש ביום 27.6.2013 כתב אישום המייחס לו, בין היתר, מספר עבירות של סחר בסם מסוכן וניסיון לייבא סם מסוכן לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 וכן עבירות על חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000. על פי הנטען באישום הראשון, המשיב תיאר עם סוכן משטרתי ועם שוטר (להלן: יוסי) פעולה לייבוא תרכיז סם נוזלי מסוג MDMA מבלגיה לישראל במטרה לייצר ממנו כדורי אקסטזי בישראל. במהלך ינואר 2013 נפגש המשיב עם יוסי בבלגיה והעביר לו שלושה ק"ג של הסם, על מנת שזה יעבירם לישראל. במעשים אלו, סחר לכאורה המשיב בשלושה ק"ג של סם מסוג MDMA אותם ניסה לייבא לישראל. על פי הנטען באישום השני, החזיק המשיב יחד עם נאשם נוסף שלא בהיתר מכונה להפקת סם מסוכן ובין היתר מסר אותה לידי הסוכן ויוסי. על פי הנטען באישום השלישי, במהלך פברואר 2013 נפגש המשיב עם הסוכן ויוסי והציע להם לייבא פעם נוספת סם מסוכן מסוג MDMA לישראל. לאחר מספר פגישות סוכם בין המשיב ליוסי כי הם יטוסו לבלגיה לצורך הבאת 5 ק"ג של סם ה-MDMA לישראל. המשיב טס לבלגיה וניסה לרכוש את הסם, ולבסוף מסר ליוסי כחצי ק"ג של סם ה-MDMA בכונה שיעביר אותו לישראל. על פי הנטען באישום הרביעי, תיווך המשיב עבור הסוכן ויוסי בעסקה לרכישת סמים מסוג הירואין וקוקאין במשקל כולל של 40.3 גרם. במסגרת האישום החמישי, מואשמים המשיב ורעייתו בכך שקשרו קשר כדי שתגיש במקומו בקשה לרישום נותן שירותי מטבע, הבקשה התקבלה ובמשך תקופה מסוימת נתן המשיב שירותי מטבע בלא רישום במרשם.

2. עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, בין היתר, משום שהמעשים המיוחסים לו מקימים עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים והחשש כי המשיב יסכן את שלום הציבור. המדינה הדגישה כי למשיב שבע הרשעות קודמות, בין היתר, בעבירות סחר בסמים, שוד מזוין וניסיון רצח, וכי הוא ריצה בעבר שלוש תקופות מאסר בגינו. בית המשפט המחוזי הורה ביום 5.8.2013, בהסכמת המשיב, על מעצרו עד תום ההליכים נגדו בכפוף לשמירה על זכותו להגשת בקשה לעיון חוזר ככל שתימצא חלופת מעצר מתאימה. המשיב הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר בראשית חודש דצמבר 2013, אולם נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעקבות הבקשה ובו הומלץ כי לא ישוחרר ממעצר, חזר בו המשיב מבקשה זו ביום 15.1.2014. משפטו של המשיב לא הסתיים במהלך תשעת חודשי המעצר שחלפו מאז הגשת כתב האישום, ומשכך ביקשה המדינה את הארכת מעצרו לפי הוראות סעיף 62 לחוק המעצרים בתשעים ימים נוספים החל מיום 27.3.2014. בית משפט זה (כב' השופט י' דנציגר) קיבל את בקשת המדינה ביום 24.3.2014, ונימק זאת בין היתר בכך שמידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב היא גבוהה נוכח העבירות בהן הוא מואשם, עברו הפלילי המכביד וכן נוכח הערכת שירות המבחן בעניינו. עוד צוין בהחלטה כי קצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי אינו מהיר במיוחד, אולם בהתחשב בהיקף התיק ומורכבותו, אין בכך כדי להטות את הכף לעבר שחרורו של המשיב (בש"פ 1924/14).

3. תשעים הימים בהם הוארך מעצרו של המשיב בפעם הראשונה עתידים להסתיים ביום ה-25.6.2014, ומכאן הבקשה שלפניי בה מבקשת המדינה להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים. המדינה טוענת כי נשקפת מן המשיב מסוכנות רבה הנלמדת הן מן העבירות המיוחסות לו והן מעברו הפלילי המכביד. עוד מפנה המדינה לתסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב ולהערכתו כי רמת הסיכון הנשקפת מן המשיב הינה גבוהה וכי הסיכוי שהמשיב יעמוד בתנאי השחרור אם ישוחרר הינה נמוכה מאוד. אשר לקצב ניהול ההליך, המדינה טוענת כי היא מודעת לקושי הנעוץ בקצב התקדמות ההליך עיקרי, ומציינת כי עד כה התקיימו שלושה דיוני הוכחות וכי קבועים שלושה דיוני הוכחות נוספים עד לסוף חודש אוקטובר 2014. המדינה מוסיפה כי בית המשפט המחוזי הציע עשרות מועדים בחודשים יוני, יולי וספטמבר, אך אלו נדחו על ידי חלק מן הסנגורים, ובהם בא-כוחו של המשיב.

4. המשיב טוען כי הכלל לפי סעיף 61 לחוק המעצרים הינו כי יש להורות על שחרורו של נאשם העצור לאחר

הגשת כתב אישום לתקופה של תשעה חודשים אם משפטו לא הסתיים בהכרעת דין. לשיטתו של המשיב, ההליך דנן אינו צפוי להתקדם באופן משמעותי במהלך תשעים הימים הקרובים והוא מדגיש כי אף ששמיעת ההוכחות החלה טרם ניתן מענה לכתב האישום בשל מחדלי המדינה. אשר לטענת המדינה כי מועדים שהוצעו על ידי בית המשפט נדחו על ידו, טען המשיב כי לא הוצעו עשרות מועדים, כפי שנטען בבקשה ומכל מקום אין לתלות בו את העיכוב בדיון. המשיב מוסיף, כי משמדובר בבקשה שנייה להארכת מעצרו לפי סעיף 62 לחוק המעצרים ולאור העובדה שההליך לא יתקדם בצורה משמעותית בתקופת ההארכה המבוקשת, חל שינוי בנקודת האיזון במידה המצדיקה את שחרורו. אשר למסוכנותו טוען המשיב כי העבירות האחרונות בהן הורשע הן משנת 2000 וכי מאז לא הורשע בביצוע עבירות נוספות.

5. דין הבקשה להתקבל. כפי שנקבע לא אחת, בעת בחינת הארכת מעצרו של נאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים שוקל בית המשפט את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם מחד גיסה, ואת קצב התקדמות משפטו מאידך גיסה (בש"פ 3517/14 מדינת ישראל נ' ג'ורבאן, פסקה 12 להחלטתו של השופט י' דנציגר (25.5.2014)). עוד נקבע כי ככל שההליך המשפטי מתמשך תיטה הכף ככלל לשחרור לחלופת מעצר, אולם יש לשקול בכל מקרה לגופו מהן הנסיבות ומהם הגורמים שהובילו להתמשכות ההליך (בש"פ 7876/12 מדינת ישראל נ' בראנס, פסקה 14 להחלטתו של השופט א' שהם (29.11.2012)). מסוכנותו של המשיב הינה גבוהה נוכח עבירות הסמים החמורות בהן הוא מואשם, נוכח עברו הפלילי המכביד ונוכח הערכת שירות המבחן כי סיכוייו של המשיב להצליח בהליך טיפולי בשלב זה נמוכים וכי החשש שיפר את תנאי שחרורו הוא חשש ממשי. עם זאת והגם שמדובר בתיק מורכב, קצב התקדמות ההליך העיקרי אינו משביע רצון. מפרוטוקול הדיון מיום 18.5.2014 עולה אמנם כי התנהלותם של חלק מהסנגורים ובהם בא כוח המשיב תורמת להתמשכות הדיון, אך אין בכך משום הסבר לעובדה שבמשך השנה שחלפה מאז הוגש כתב האישום התקיימו בתיק שלושה דיוני הוכחות בלבד ועוד דיון הוכחות אחד מאז הוארך מעצרו של המשיב בתשעים ימים בפעם הראשונה. שלושה המועדים הנוספים שנקבעו במהלך החודשים יולי, ספטמבר ואוקטובר, לא יספיקו אף לא לסיום פרשת התביעה כפי שאישרה בהגינותה באת-כוח המדינה. בנסיבות אלו, על בית המשפט המחוזי לעשות מאמץ מיוחד, ובקרב, לעיבוי משמעותי של לוח הדיונים בתיק זה על מנת להאיץ את שמיעת ההליך, וזאת גם אם לצורך כך יהא עליו לתת משקל פחות להתנגדותו הגורפת של מי מהסנגורים למועדים המוצעים, בפרט אם הנאשם המיוצג על ידו אינו עצור.

למרות הקושי המתעורר במקרה זה בכל הנוגע לקצב שמיעת ההליך, אני סבורה כי לעת הזו נקודת האיזון עדיין נוטה אל עבר המשך המעצר וזאת נוכח מסוכנותו הגבוהה של המשיב ומורכבות ההליך העיקרי שהינו מרובה אישומים ונאשמים. ואולם, כפי שצוין יש לצפות כי במהלך התקופה הקרובה ייעשה מאמץ מיוחד לקידום משמעותי של ההליך ולצורך כך יועבר העתק מהחלטתי זו על ידי הצדדים כבר עתה למותב השומע את התיק.

6. אני מקבלת אפוא את הבקשה ומורה על מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים החל מיום 25.6.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 56235-06-13, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ט בסיון התשע"ד (17.6.2014).

ש ו פ ט ת